

Dostosowanie wymagań katechetycznych dla uczniów z dysleksją

Dysleksją rozwojową nazywamy zespół specyficznych trudności w uczeniu się czytania i pisania. Jest to zaburzenie manifestujące się trudnościami w nauce czytania i pisania przy stosowaniu standardowych metod nauczania i inteligencji na poziomie co najmniej przeciętnym oraz sprzyjających warunkach społeczno-kulturowych. Jest spowodowana zaburzeniami podstawowych funkcji poznawczych, co często uwarunkowane jest konstytucjonalnie. Zaburzenia te mogą dotyczyć percepcji wzrokowej - objawiającej się widzeniem, ale niedostrzeganiem, percepcji fonologicznej - objawiającej się słyszeniem, ale nieusłyszeniem oraz integracji powyższych procesów. Objawy dysleksji rozwojowej i ryzyka dysleksji charakteryzują się zmiennością symptomów. Symptomy we wczesnym okresie edukacyjnym, określane jako „ryzyko dysleksji”, są inne niż w klasach starszych, gimnazjum, bądź w wieku ponadgimnazjalnym. W różnych okresach życia obserwujemy nasilenie różnych symptomów, znikanie jednych a pojawianie się nowych. Zmienność owych symptomów zależy m.in. od rodzaju i nasilenia dysfunkcji oraz wieku ucznia.

Ogólne wskazówki dotyczące postępowania z dziećmi dyslektycznymi

- udzielać pochwały po każdej poprawnej odpowiedzi, unikać stawiania ocen za odpowiedzi słabe i nie na temat
- motywować
- oceniać wysiłek włożony w pracę
- oceniać głównie odpowiedzi ustne
- nie ponaglać tempa pracy
- wykazywać cierpliwość, przy odpowiedziach naprowadzać, zadawać pytania pomocnicze
- zwracać uwagę na to, aby tekst, z którym dziecko pracuje, nie był zbyt długi
- zezwalać na pisanie ołówkiem, na komputerze lub literami drukowanymi
- tłumaczyć polecenia pisemne
- nie stawiać wielu poleceń, stawiać jasne pytania
- unikać odpytywania „przy tablicy”
- sadzać dziecko przy nauczycielu, by móc na bieżąco sprawdzać pracę ucznia
- wydłużyć limit czasu na naukę, większej partii materiału
- systematycznie przeglądać zeszyt ucznia

Dostosowanie wymagań katechetycznych dla uczniów z dysleksją z podziałem na dysfunkcje

Dysgrafia

Przy odpowiedziach ustnych stosować ogólne zasady oceniania, przy pracach pisemnych, gdy nauczyciel nie może odczytać pisma, prosić ucznia, aby uczeń odczytał je sam lub odpowiedział ustnie. Pozwolić uczniowi na pisanie ołówkiem. Uczeń może również pisać literami drukowanymi bądź na komputerze. Nie należy przeciążać ucznia przepisywaniem dużej partii materiału.

Dysortografia

Stosować ogólne zasady, pozwalać na pracę ze słownikiem oraz pozwalać na pisanie ołówkiem, w celu łatwego poprawiania błędów.

Dyskalkulia

W sytuacji sprawdzania wiadomości ucznia z zakresu lokalizacji wersetu, zwracać uwagę na możliwość przestawiania kolejności cyfr, w takiej sytuacji umożliwić uczniowi ustne skomentowanie wypowiedzi.

Dysleksja

Unikać głośnego czytania, chyba że, tekst był zadany wcześniej. Na zajęciach wydłużyć czas analizy i syntezy czytanego tekstu. Przy sprawdzaniu wiedzy, wskazane jest stosowanie testów wyboru, zdań niedokończonych, tekstów z lukami. Nie oceniać zasobu wiedzy tylko słownictwo. Zaleca się odpytywanie ustne. W przypadku pracy z mapą wspólnie dokonywać analizy mapy (uczeń może mieć problem z orientacją stron świata). Pomagać w zapamiętywaniu dat i chronologii zdarzeń.